Вже і серця свого не слухаю,
І розлуки витримую піст,
Поміж зустріччю і розлукою
Календарний будую міст.

Спершу тижні лічу, потому дні —
Ніч за ніччю і день за днем —
Поки стужені і потомлені
У обійми знову впадем,

І зіниці в зіницях втопимо,
Замішаєм цілунків сіль
Із сльозами світлими схопимо
Первородні радість та біль…

Поспішай же по колу часовому,
Неквапливої стрілки рух,
До хвилини, коли ми зловимо
Птичий трепет пестливих рук…